

ת"פ 28643/07/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד חואלד,רוחי שחאדה,מוחמד מיעארי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 28643-07-14 מדינת ישראל נ' חואלד ואח' 7 ביוני 2015

בפני כב' השופטת רונית בש
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מוחמד חואלד
2. רוחי שחאדה
3. מוחמד מיעארי

הנאשמים

גזר דין

א. מבוא

1. הנאשמים הודו בתיק זה בעובדות כתב האישום שתוקן, במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, אשר לא כלל הסדר לעניין העונש והורשעו בביצוע העבירות הבאות:

התקהלות אסורה, עבירה לפי סעיפים 151 ו- 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"),
עבירה של התפרעות, עבירה לפי סעיפים 152 ו- 29 לחוק העונשין ובעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי
תפקידו, עבירה לפי סעיפים 275 ו- 29 לחוק העונשין. לנאשם 3 בלבד מיוחסת גם עבירה של סיכון חיי אדם
במזיד בנתיב תחבורה, עבירה לפי סעיפים 332 (3) ו- 29 לחוק העונשין.

2. לאחר מתן הכרעת הדין, ביום 22.9.14, נדחה המשך הדיון בפניי לצורך הגשת תסקירי שירות המבחן
בעניינם של הנאשמים ולטיעונים לעונש. כעת, לאחר שהוגשו התסקירים הנ"ל וכן הוגשו חוות דעת
הממונה על עבודות השירות בעניינם של הנאשמים וב"כ הצדדים העלו את טיעוניהם לעונש בפניי, כל
שותר הינו - לגזור את דינם של הנאשמים.

ב. כתב האישום המתוקן

3. בכתב האישום המתוקן נטען, כדלקמן:

במהלך חודש יולי 2014 נערכו הפגנות ואירועי הפרות סדר במקומות שונים בארץ. ביום 7.7.14, סמוך לשעה
21:00, התקיימה בכפר שעב תהלוכה, אשר לא אושרה על ידי משטרת ישראל, בה השתתפו עשרות אנשים

עמוד 1

ובניהם הנאשמים והקטין מ.ה. (להלן: "הקטין") אשר התקהלו התקהלות אסורה. התהלכה התקיימה ממרכז הכפר שעב לכיוון כביש 805 שהינו כביש ראשי המוביל בין היתר לישובים יעד, עצמון ולמועצה האזורית משגב, כאשר אנשים אשר השתתפו בה, הבעירו צמיגים, הציתו עצים וירו זיקוקים. התהלכה ובה הנאשמים והקטין הגיעה סמוך לכביש 805 בעוד המשתתפים בהחזיקו אבנים, מוט ברזל, זיקוקים וצמיגים וחלקם היו רעולי פנים. בעקבות האמור לעיל, במטרה להשליט סדר ולשמור על שלום הציבור, הגיעו שוטרים למקום, באמצעות ניידות משטרתיות ובתגובה, האנשים אשר השתתפו בתהלכה יידו על ניידות המשטרה בהן ישבו שוטרים אבנים, ברזלים וכן ירו זיקוקים לעבר הניידות והשוטרים. נאשם 3, שנכח בהתקהלות, יידה אבנים לעבר הניידות שנסעו בכביש ולעבר השוטרים שנכחו במקום, בעת שהם נמצאים על נתיב תחבורה, זאת בכוונה לפגוע בניידות ובשוטרים, לסכן את בטיחותם, להכשיל אותם ולמנוע מהם מלבצע את תפקידם. נאשמים 1 ו-2 והקטין, שנכחו אף הם בהתקהלות, הבחינו בניידות ובשוטרים והחלו לזרוק אבנים בקרבת מקום על מנת להכשיל את השוטרים ולמנוע מהם מלבצע את תפקידם. בהמשך לאמור לעיל ברחו הנאשמים מפני השוטרים ונתפסו לאחר זמן קצר. כמו כן, על גופו של נאשם 3 נתפס זיקוק.

ג. תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1

4. ביום 6.1.15 הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1. מהתסקיר הנ"ל עולה כי, הנאשם בן 19, הינו הצעיר מבין 6 אחים ואחיות. נאשם 1 תיאר בפני שירות המבחן את בני משפחתו כאנשים המתנהלים על פי מערכת ערכים נורמטיבית וכן כי הוריו סיפקו עבורו את צרכיו השונים, הן הרגשיים והן הפיזיים.

5. שירות המבחן ציין בתסקיר, כי לנאשם 1 אין הרשעות קודמות בפלילים. בהתייחסותו בפני שירות המבחן לעבירות הנדונות, התרשם שירות המבחן כי, נאשם 1 מתקשה לקחת אחריות למעשים המתוארים בכתב האישום. לדבריו, הוא נקלע לסיטואציה בצורה מקרית ולא מתוכננת. נאשם 1 טען בפני שירות המבחן, כי הוא לא בעל עמדות אידיאולוגיות כלשהן וכי, אין לו כל עניין לקחת חלק בביטוי עמדותיו בצורה פומבית ובמסגרת של התקהלות. נאשם 1 הוסיף וטען בפני שירות המבחן, כי הוא וחברו הלכו בקרבת המקום בו התקהלו האנשים, אך לא לקחו חלק בהתקהלות.

6. שירות המבחן התרשם, כי קיים פער בין הודאת הנאשם בבית המשפט לבין התייחסותו בפני שירות המבחן השוללת כל מעורבות באירוע הנדון, דבר המשקף ככל הנראה את הקושי של נאשם 1 לשתף את שירות המבחן, כגורם ממסדי עם אופן התנהלותו והעמדות הפנימיות שלו. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי, ההליך המשפטי יצר אצל נאשם 1 חוויה של הרתעה וחשש מחיכוך חוזר עם גורמי החוק.

7. באשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, שירות המבחן העריך כי, לצד גיל ההתבגרות בו מצוי נאשם 1, מדובר בבחור אשר גדל במסגרת משפחתית תומכת ונעדר הרשעות קודמות. כמו כן, ניכר כי ההליך המשפטי נגדו עד כה השלכות משמעותיות בעלות ערך הרתעתי. לצד האמור, שירות המבחן התרשם כי, קיימים מספר גורמי סיכון, בין היתר - קשייו בקבלת אחריות לביצוע העבירות בהן הורשע,

אשר הובילו את שירות המבחן לקבוע כי הוא אינו יכול לשלול סיכוי להישנות מעורבות בפלילים בעתיד מצדו של נאשם 1.

8. בבואו ליתן המלצתו, שירות המבחן התלבט. מחד, מדובר בבחור צעיר אשר מתפקד בדרך כלל בצורה תקינה ונעדר הרשעות קודמות. מאידך, הוא אינו לוקח אחריות לביצוע העבירות. אי לכך, שירות המבחן התרשם כי, נאשם 1 אינו מביע נזקקות כלשהי להליך טיפולי ומשכך, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית אודות נאשם 1. יחד עם זאת, המליץ שירות המבחן בפני בית המשפט להתחשב במסגרת שיקולי הענישה בגילו הצעיר של נאשם 1 ובהשלכות הקשות והפוגעות שעלולות להיגרם במידה וירצה מאסר בין כותלי הכלא.

ד. תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2

9. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2, שהוגש ביום 12.3.15, עולה כי נאשם 2 בן 19 ושבעה חודשים, מתגורר בית הוריו. שירות המבחן ציין, כי נאשם 2 שוהה במעצר בית לילי בבית הוריו ורשאי לצאת לעבודה בשעות היום. נאשם 2 מסר לשירות המבחן, כי הוא עובד כפועל "יציור במפעל "כתר" בכרמיאל. עוד עולה מתסקיר שירות המבחן, כי נאשם 2 היה תלמיד טוב מאוד, בעל הישגים גבוהים ולדבריו, נרשם ללימודי אח מוסמך, אך בעקבות מעצרו בתיק זה, לא התחיל את שנת הלימודים.

10. בהתייחסותו לעבירות נשוא כתב האישום המתוקן, נאשם 2 שלל והכחיש כל קשר למתואר בכתב האישום המתוקן. לדבריו, האירוע הנדון התרחש ביום הולדתו. לטענתו, באותו יום, לאחר שחגג את יום הולדתו עם משפחתו, יצאו הוא ונאשם 1 לטיילת בכפר. לדבריו, ללא כל התגרות מצידם, נעצרו. נאשם 2 הוסיף וטען, כי לא היה כל קשר בינו לבין נאשם 3.

11. ביחס לסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, שירות המבחן התרשם כי נאשם 2 אינו מקבל אחריות למעשיו המתוארים בכתב האישום המתוקן וחווה קורבנות בהתנהלותו כלפי גורמי החוק. לפיכך, סבר שירות המבחן, כי אין לשלול חזרה על התנהגות דומה מצידו בעתיד.

12. נוכח האמור לעיל, שירות המבחן התרשם כי אין מקום לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של נאשם 2. באשר לעונש הראוי אותו יש להשית על נאשם 2, סבר שירות המבחן כי בהתחשב בגילו הצעיר ובכך שאין לחובתו עבירות פליליות נוספות, יש לשקול להטיל על נאשם 2 ענישה מרתיעה ומציבת גבולות באמצעות הטלת מאסר, שירוצה בעבודות שירות, זאת לצד הטלת עונש של מאסר על תנאי לתקופה משמעותית וקנס.

13. יוער, כי בתסקיר שהוגש ביום 6.5.15, הבהיר שירות המבחן כי בתסקיר מיום 12.3.15 נפלה טעות סופר בכך שצוין, כי נאשם 2 הורשע בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. שירות המבחן הבהיר בתסקירו המשלים, כי ידוע לו שנאשם 2 לא הורשע בעבירה הנ"ל. שירות המבחן הדגיש כי, לאור עמדת

נאשם 2 כפי שעולה מהתסקיר הנ"ל והתייחסותו לעבירות בהן הורשע, לפיה, הכחיש את ביצוע העבירות ושלל כל בעיות בהתנהלותו המתוארת בכתב האישום המתוקן, חוזר שירות המבחן על המלצתו לשקול להטיל על נאשם 2 עונש מרתיע בדמות של מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

ה. תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 3

14. מתסקיר שירות המבחן, שהוגש ביום 5.1.15, עולה כי, נאשם 3 בן 23 ומאורס מחודש יוני. שירות המבחן ציין, כי נאשם 3 שוהה בתנאי מעצר בית לילי ורשאי לצאת לעבודה. נאשם 3 מסר כי הוא עובד כרצף אצל קבלן. עוד עולה מתסקיר שירות המבחן, כי אביו של נאשם 3 הוא מזכיר המפלגה הערבית הדמוקרטית וחבר מועצה בכפר שעב. נאשם 3 סיפר לשירות המבחן, כי סיים 12 שנות לימוד ולדבריו, היה תלמיד טוב ללא בעיות משמעת.

15. בהתייחסותו לעבירות נשוא כתב האישום, קיבל נאשם 3 אחריות וביטא בפני שירות המבחן צער וחרטה על מעשיו. לדברי נאשם 3, האירועים המתוארים בכתב האישום התרחשו בתקופה בה היה מתח בחברה הערבית בארץ על רקע מבצע "צוק איתן". נאשם 3 סיפר, כי זו הפעם הראשונה בה השתתף בהפגנה, זאת למרות בקשות בעבר של אביו שיבוא להפגנות. נאשם 3 שלל שייכות למפלגה לאומנית והוא יחס את התנהלותו להיגררותו ולהיותו מושפע מחבריו. לדבריו, כיום מבין את חומרת מעשיו ומבין שבמעשיו סיכן את חייהם של אחרים. נאשם 3 הוסיף וסיפר לשירות המבחן, כי חש בושה עמוקה מעצם התנהגותו עוברת החוק וממעורבותו בפלילים, בפרט אל מול משפחתו.

16. בבואו להעריך את הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד, התרשם שירות המבחן כי, מחד, קיימים אצל נאשם 3 יסודות בריאים לתפקוד ולהתמודדות הבאים לידי ביטוי במישור התעסוקתי והמשפחתי, לאורך שנים. מאידך, התרשם שירות המבחן, כי נאשם 3 חסר מודעות ותובנות באשר לדפוסי התנהגותו במצבי לחץ חברתי וסביבתי. שירות המבחן העריך, כי במצבים בהם חווה כי דימויו וכבודו נפגעים, נוטה נאשם 3 להגיב באימפולסיביות.

17. שירות המבחן התרשם, כי נאשם 3 מודע כיום לבעייתיות שבהתנהגותו עוברת החוק, כפי שהיא באה לידי ביטוי בכתב האישום המתוקן. כמו כן, התרשם שירות המבחן כי נאשם 3 מביע חרטה כנה ורגשות אשמה, בושה וצער, הקשורות על פי התרשמות שירות המבחן, בעיקר להשלכות מעשיו על חייו וחיי הסובבים אותו. נאשם 3 ציין בפני שירות המבחן, כי הוא חרד מהאפשרות שיוטל עליו עונש מאסר שירוצה בין כותלי הכלא, או לחילופין בעבודות שירות. לדבריו, שליחתו לריצוי העונש באופן האמור עלולה לגרום להתדרדרות תפקודית ורגשית ותפגע בניסיונותיו לשקם את חייו. שירות המבחן העריך כי, להליכים המשפטיים שחווה נאשם 3, גורם הרתעה משמעותי עבורו מפני הסתבכויות נוספות בעתיד. נוכח האמור לעיל, התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון נמוך וברמת חומרה נמוכה להישנות העבירות מצדו של נאשם 3.

18. מבדיקה שערך שירות המבחן, לא התרשם האחרון כי נאשם 3 נזקק להליך טיפולי. שירות המבחן סבר, כי נאשם 3 הפיק הלקחים המתבקשים מההליך הפלילי הנוכחי.

19. בבואו לשקול את המלצתו לעניין העונש התלבט שירות המבחן רבות. מחד, קיימת חומרת העבירות, אשר בוצעו תוך סיכון חיי אדם. מאידך, קיימת הערכתו של שירות המבחן כי מדובר באדם חיובי מיסודו, ללא עבר פלילי משמעותי אשר למד לקח ממעשיו. נוכח האמור, המליץ שירות המבחן לשקול את האפשרות להטיל על נאשם 3 ענישה מרתיעה ומציבת גבולות באמצעות הטלת מאסר, שירוצה בעבודות שרות, זאת לצד הטלת עונש של מאסר מותנה לתקופה משמעותית וקנס.

ו. טיעוני המאשימה לעונש

20. בדיון בפניי ביום 18.3.15 הגישה ב"כ המאשימה את טיעוניה לעונש בכתב (ת/3) וכן אסופת פסיקה (ת/4) להמחשת עמדתה העונשית של המאשימה.

21. ב- ת/3 ציינה ב"כ המאשימה את עובדות כתב האישום על מנת ללמד בדבר חומרת מעשיהם של הנאשמים. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה לעונש בפניי בישיבה מיום 18.3.15, כי מדובר במעשים של התפרעות והתקהלות אסורה ושל יידי אבנים. ב"כ המאשימה הטעימה, כי גם האזרחים וגם השוטרים מרגישים באותה סיטואציה תחושה קשה של חוסר בטחון של ממש, תוך שהדגישה כי גם השוטרים המצוידים בכלי נשק עדיין חווים תחושה קשה נוכח ההמון המקיף אותם וזורק לעברם אבנים, מסכן אותם וגורם לתחושה קשה מאוד של פגיעה בסדר הציבורי ובביטחונם.

22. ב"כ המאשימה ביקשה, במסגרת טיעוניה לעונש, להשית על הנאשמים עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח, מאסר על תנאי וקנס. כמו כן, ביקשה ב"כ המאשימה להפעיל את עונש המאסר על תנאי בן השלושה חודשים התלוי ועומד נגד נאשם 3, במצטבר לכל עונש אחר. באשר להפעלת המאסר על תנאי, טענה ב"כ המאשימה כי על פי פסיקת בית המשפט העליון, יש להפעיל את עונש המאסר במצטבר לכל עונש אחר. ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה בנקודה זו, כי נאשם 3 הורשע בעבר, בין היתר בעבירת התנהגות פסולה במקום ציבורי, והטעימה כי, המאסר על תנאי הוא בר הפעלה בעניינו של נאשם 3 בתיק זה וזאת בהתאם למבחן המהותי שנקבע בפסיקה בסוגיה זו, זאת בע"פ 7176-04 ירון **תלמי נ' מ"י**. יוער כבר עתה, כי הסנגור הלומד הסכים בדיון בפניי ביום 6.5.15 לכך שהמאסר על תנאי התלוי ועומד נגד נאשם 3 הינו בר הפעלה בתיק זה.

23. ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה ב-ת/3, כי מכוח סעיף 40 ב' לתיקון 113 לחוק העונשין, הרי שעל בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה לפיו יש לקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ובנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. ב"כ המאשימה הוסיפה וציינה כי, בהתאם לסעיף 40 ג' לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. באשר לערך החברתי שנפגע, טענה ב"כ

המאשימה, כי במקרה דנן מדובר בפגיעה בשמירה על הסדר הציבורי ועל ביטחון הציבור, על יכולתם של התושבים לנוע בחופשיות ברחובות עירם מבלי לחשוש כי ייקלעו לתוך זירת התפרעות אלימה. ערך מוגן נוסף שנפגע הוא השמירה על שלמות גופם של כוחות הביטחון.

24. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, טענה ב"כ המאשימה כי הנאשמים השתתפו בתהלוכה אשר לא אושרה והלכו כברת דרך בתהלוכה שבה המשתתפים הבעירו צמיגים, הציתו עצים, ירו זיקוקים, החזיקו אבנים ומוטות ברזל וחלקם אף היה רעולי פנים. עוד הדגישה ב"כ המאשימה כי, במהלך התהלוכה יידו אנשים על ניידות המשטרה בהן ישבו שוטרים, אבנים, ברזלים וכן ירו זיקוקים לעבר הניידות והשוטרים. ב"כ המאשימה הטעימה כי, לא היה מדובר באירוע רגעי, אלא באירוע מתמשך בו נטלו חלק הנאשמים, אשר אף הם יידו אבנים, תוך שנאשם 3, שעל גופו נמצא זיקוק, סיכן חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה.

25. עוד נטען ע"י ב"כ המאשימה, באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות כי, השלכת אבן לעבר רכב נוסע עלולה להיות הרסנית וקטלנית, וכי הדבר עלול לגרום לתאונה ואף למוות. ב"כ המאשימה הבהירה, כי גם הנזק הצפוי להיגרם בגין העבירות בהן הורשעו נאשמים 1 ו-2 הוא נזק כבד, שכן גם בזריקת אבנים בקרבת מיקומם של שוטרים יש כדי לסכן את השוטרים ולפגוע בסדר הציבורי. ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה, כי הנאשמים הינם בגירים והבינו את המעשים אשר עשו ואת השלכותיהם. ב"כ המאשימה הטעימה, כי הנאשמים יכלו להימנע מביצוע העבירות, שכן הם בגירים המבינים את האיסורים הקבועים בחוק ואת הנזקים שעלולים להיגרם ממעשיהם, אולם בחרו לפעול כפי שפעלו.

26. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, ביקשה ב"כ המאשימה להדגיש, כי מדיניות הענישה הנוהגת היא רק שיקול אחד מיני רבים שמובא בחשבון בעת קביעת מתחם העונש ההולם וכי בית המשפט מצווה לקבוע את המתחם ההולם גם על רקע נסיבות המקרה והפגיעה בערך המוגן. בהסתמך על גזר הדין **מדינת ישראל נ' אבו טיר ואח'** באסופת הפסיקה ת/4, עתרה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם בגין העבירות של התקהלות אסורה, התפרעות והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 13 חודשי מאסר בפועל. עוד טענה ב"כ המאשימה, בהסתמך על אסופת הפסיקה ת/4, כי מתחם ענישה ההולם לגבי נאשם 3 בגין עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל. במסגרת שקילת שיקולים נוספים לצורך קביעת העונש הראוי בתוך מתחם הענישה ההולם, ביקשה ב"כ המאשימה כי, בית משפט יתחשב בשיקולים של הגנה על שלום הציבור, הרתעתם האישית של הנאשמים וכן הרתעת הרבים.

27. לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טענה ב"כ המאשימה, כי יש ליתן משקל בכורה לשיקולי הגמול והרתעה על פני שיקוליהם האישיים של הנאשמים. בנקודה זו ציינה ב"כ המאשימה בטיעוניה בפני, את האמור בתסקירי שירות המבחן בעניינם של נאשמים 1 ו-2 מהם עולה כי, למעשה, הנאשמים הנ"ל לא לקחו אחריות למעשיהם בפני שירות המבחן, וכן כי שירות המבחן סבר כי קיימים מספר גורמי סיכון להישנות מעורבות בפלילים בעתיד מצידם. באשר לנאשם 3, הטעימה ב"כ המאשימה כי, על אף שבתסקיר שירות המבחן נקבע לגביו כי הסיכוי להישנות התנהגות דומה בעתיד- נמוך, הרי

שיש לזכור כי נאשם זה ביצע את העבירות נשוא כתב האישום כשעל צווארו רובץ מאסר על תנאי בר הפעלה בן 3 חדשים.

28. ב"כ המאשימה ביקשה, כאמור, להשית על הנאשמים עונש של מאסר בפועל ברף העליון של מתחם הענישה ההולם לו עתרה וכן ביקשה להפעיל, במצטבר, למאסר בפועל שיושת על נאשם 3, את עונש המאסר על תנאי שיופעל בעניינו. כמו כן, עתרה ב"כ המאשימה כי יושת על כל אחד מהנאשמים עונש של מאסר על תנאי מרתיע וכן קנס כספי.

ז. טיעוני הסנגור לעונש

29. בפתח טיעוניו לעונש, ציין הסנגור, כי כעת, לאחר תיקון כתב האישום נגד נאשמים 1 ו- 2, העבירות בהן הורשעו הינן בסמכותו של בימ"ש שלום.

30. באשר לנאשמים 1 ו- 2, ביקש הסנגור מבית המשפט להסתפק בהטלת עונש של מאסר על תנאי בלבד. בנקודה זו טען הסנגור, כי אין ללמוד גזרה שווה בעניינם של הנאשמים מהפסיקה אותה הגישה ב"כ המאשימה שהינה, לדידו, חמורה בנסיבותיה מהנסיבות שבפנינו. להמחשת עמדתו העונשית, צרף הסנגור אסופת פסיקה מטעמו (נ/1).

31. הסנגור הוסיף וטען, כי לנאשמים 1 ו- 2 כלל לא מיוחסת זריקת אבנים כלפי שוטרים וכי מאחר שמדובר בעבירות מסוג עוון, שהינן בסמכות בית משפט השלום, הרי שיש להסתפק, כאמור לעיל, בעניין הנאשמים הנ"ל, בענישה צופה פני עתיד.

32. באשר לנאשם 3, טען הסנגור כי, אמנם, הוא הורשע בעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, אך נסיבות ביצוע העבירה אינן במדרג הגבוה של העבירה הנ"ל, בגינה קבע המחוקק עונש מרבי של 20 שנות מאסר. הסנגור הטעים, כי לנאשם 3 לא הייתה כל כוונה מיוחדת לבצע את העבירה הנ"ל והדגיש כי, העבירה בוצעה כלפי שוטרים, אשר מטבע עבודתם הם מיומנים להתמודד עם מצבים מסוג זה, ולפיכך, הסיכון שנשקף לשוטרים, היה נמוך ולא ממשי.

33. הסנגור טען, לגבי נאשם 3, כי עסקינן במאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו למשך 3 חודשים בלבד בגין הרשעתו הקודמת היחידה. הסנגור ציין, כי לביהמ"ש הסמכות להורות בדבר הארכת המאסר על תנאי וביקש, בעיקר נוכח העובדה שמדובר בתקופה קצרה של המאסר על תנאי בר הפעלה, כי בית המשפט יטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל שלא יחרוג מעונש המאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות.

34. הסנגור הפנה להמלצת שירות המבחן בעניינו של נאשם 3 ואף הדגיש את חשיבות תפקידו של שירות

המבחן (ראה נ/2). הסנגור הוסיף וציין, כי בתקופת מעצר הבית הארוכה והממושכת הספיק נאשם 3, שהיה מאורס בעת עריכת תסקיר שירות המבחן, להתחתן. הסנגור הטעים, כי הנאשם הנ"ל למד לקח ופתח דף חדש בחייו. עוד הטעים הסנגור, כי בעת ביצוע העבירות שררה מתיחות בתחומי המדינה, על רקע מבצע "צוק איתן" וכי כיום המצב שונה, רגוע יותר.

35. באשר לנאשמים 1 ו-2, ביקש הסנגור להתחשב בעברם הנקי, תוך שציין כי שני הנאשמים הנ"ל סיימו את לימודי התיכון בציונים גבוהים וכי בכוונתם ללמוד לימודים אקדמאיים.

36. הנאשמים, בדבריהם בדיון בפניי, הביעו חרטה על מעשיהם. נאשם 2 ציין, כי בכוונתו להתחיל בלימודים במכללת "תל חי" תוך מספר חודשים. נאשם 3 ביקש סליחה וסיפר כי, כיום הוא נשוי וכי בכוונתו לשמור על ביתו.

ח. דין ומסקנות

37. תיקון מס' 113 מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40 ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12, לא פורסם). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

38. ומהתם להכא: ראשית, אתייחס לערך חברתי הנפגע הטמון בעבירות בהן הורשע נאשם 3, הכוללות בחובן כאמור את העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, אשר בצידה קבע המחוקק עונש מירבי של 20 שנות מאסר, וזאת לא בכדי. בנקודה זו יפים דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 411/09 גדיר ואח' נ' מדינת ישראל: **הדגשנו בעבר כי לא אחת כי יידוי אבנים לעבר רכב נוסע עלול להסתיים בתוצאה קשה ואף קטלנית. ומאחר וסכנה זו ברורה לכל מי שענינו בראשו, מותר להוסיף ולקבוע כי מי שנותן את ידו ליידוי האבנים, הוא גם מי שמוכן לגרום לפציעתו או למותו של אדם**. הערך חברתי אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירות על ידי נאשם 3, שעיקרן העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הינו ביטחונם ושלומם של המשתמשים בדרך וכן ביטחונם ושלומם של השוטרים, שנכחו במקום ונמצאו על נתיב תחבורה. בנקודה זו יצוין, בנוסף, כי הצורך החשוב בשמירה על הסדר הציבורי ועל בטחון הציבור, אשר נפגע אף הוא במקרה שבפנינו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי נאשם 3, וכן על ידי שני הנאשמים האחרים. זאת ועוד, התנהלותו של נאשם 3, כמו גם התנהלות שני הנאשמים האחרים, פגעה בערך חברתי חשוב נוסף הנעוץ בחשיבות הטמונה בשמירה על כוחות הביטחון לבל יפגעו ולבל יפגע תפקודם החשוב ממדרגה ראשונה לצורך שמירת שלטון החוק במדינתנו.

39. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40ט לחוק העונשין, אציין ראשית, את תכונם של הנאשמים, אשר קדם לביצוע העבירות, כפי שעולה, ובצדק, מטעמי המאשימה לעונש (ת/3). הנאשמים השתתפו בתהלוקה, אשר לא אושרה כדיון, בה השתתפו גם עשרות אנשים נוספים שהתקהלו התקהלות אסורה. במהלך התהלוקה הנ"ל הבעירו אנשים צמיגים, הציתו עצים וירו זיקוקים וכן החזיקו בידיהם אבנים, מוטות ברזל, זיקוקים וצמיגים, כאשר חלק מהאנשים היה רעול פנים. לפיכך, אין המדובר באירוע ספונטני, כי אם באירוע מתוכנן, אשר במהלכו, עם הגעת שוטרים למקום על מנת להשליט סדר, יידה נאשם 3 אבנים לעבר הניידות שנסעו בכביש ולעבר השוטרים שנכחו במקום ונאשמים 1 ו-2, כמו גם הקטין, החלו לזרוק אבנים בקרבת מקום על מנת להכשיל את השוטרים ולמנוע מהם מלבצע את תפקידם. לחובת נאשם 3, אוסיף, כי על גופו נמצא בעת הרלוונטית זיקוק.

40. במסגרת בחינת חלקו של כל אחד מהנאשמים בביצוע העבירות יצוין, כי כל אחד מהנאשמים יידה אבנים, במהלך האירוע, אם כי נאשם 3 יידה אבנים לעבר הניידות ולעבר השוטרים, כאמור לעיל, דבר המוסיף נופך של חומרה להתנהלותו של נאשם 3, אשר פעל בכוונה לפגוע בניידות ובשוטרים ולסכן את בטיחותם.

41. לטובת שלושת הנאשמים, ניתן לציין, כי לא נגרם נזק בפועל כתוצאה מביצוע העבירות על ידם. בנקודה זו יוער, כי הפסיקה עליה הסתמכה המאשימה, במסגרת אסופת הפסיקה ת/4 אינה דומה בנסיבותיה לנסיבות העניין שבפנינו, שכן בפסקי הדין בת/4 נוספו לעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה גם עבירות נוספות, לרבות עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות וחבלה במזיד ברכב. ברם, במקרה דנן לא נגרמו, כאמור, נזקים כתוצאה מהתנהלות הנאשמים, לא נזקים לגוף ולא נזקים לרכוש, אם כי יכול היה להיגרם נזק של ממש כתוצאה מביצוע העבירות ובמיוחד מביצוע העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, שהרי בעבירה זו, מטבעה, גלומה מסוכנות פוטנציאלית רבה ואין צורך להכביר במילים בעניין זה.

42. במסגרת בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בגין ביצוע העבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(3) לחוק העונשין, בנסיבות שבפנינו, תצוין הפסיקה הבאה:

* ע"פ 5555/09 **מנסור הייב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 7.10.10) - בערעור הנ"ל דובר במערער שנדון בבית המשפט המחוזי, בין היתר, לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל בגין ידוי אבן לעבר רוכב קטנוע שנע על פני הכביש, דבר שסיכן את חייו של האחרון. ערעור על חומרת העונש - נדחה.

* ע"פ 1777/11, 1871/11 **פלוני ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.6.11) - בערעור הנ"ל דובר בשני מערערים צעירים (אחד מהם היה אף קטין בשעת מעשה), אשר הורשעו בבית המשפט המחוזי, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(3) לחוק העונשין, ונידונו, בין היתר, לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעורם.

* ת"פ 61104-11-14 (מחוזי י-ם) **מדינת ישראל נ' חליל עיסא** (פורסם בנבו, 23.2.15) - בתיק הנ"ל דובר בנאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה שעניינה סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, בכך שיידה ארבע פעמים דבר מה לעבר נתיב תחבורה. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם הנ"ל, בין היתר, עונש של 16 חודשי מאסר בפועל, בהינתן עברו הפלילי של הנאשם, כמו גם העובדה ששוחרר ממאסר זמן קצר טרם ביצוע העבירה.

* גזר הדין של כב' השופט אריה רומנוב בת"פ (מחוזי י-ם) 24623-08-13 **מדינת ישראל נ' זגל** (ניתן ביום 24.10.13, פורסם בנבו), לפיו נקבע מתחם ענישה ראוי בגין עבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו כדין, זאת בטווח שבין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל. במקרה הנ"ל דובר בנאשם, אשר הצטרף להתקהלות אסורה ולהתפרעות של עשרות אנשים שיידו אבנים לעבר תחנת משטרה בירושלים ולעבר כוחות משטרה שנכחו במקום לצורך שמירת הסדר הציבורי. הנאשם הנ"ל יידה, בצוותא חדא, אבנים רבות לעבר ניידות המשטרה אשר נסעו במהירות שעלתה על 40 קמ"ש בכוונה לפגוע בהן, וכתוצאה מכך נגרמו לניידות המשטרה נזקים כבדים לפח הרכב, זאת בניגוד למקרה שבפנינו, במסגרתו לא נגרם נזק כלשהו. בהינתן הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק הנ"ל, גילו הצעיר של הנאשם ועברו הנקי, הושת על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, בניכוי ימי מעצר.

* גזר הדין, שניתן על ידי, לאחרונה, בת"פ 11571-08-14 **מדינת ישראל נ' הימאם** (ניתן ביום 7.5.15), לפיו הושת על הנאשם שהורשע בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, מכוח סעיף 332(3) לחוק העונשין, עונש של 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. בתיק הנ"ל הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, שתוקן במסגרת הסדר טיעון, כי יידה אבן על רכב בו נהג בעת הרלוונטית קצין במשטרת ישראל, ואשר נסע במהירות גבוהה בנתיב תחבורה. כתוצאה מכך, נפגע הרכב והחל לזגזג על הכביש עד שנעצר בשולי הכביש. בתיק הנ"ל גובש הסדר טיעון, לפיו המאשימה תעתור לעונש ראוי של שנת מאסר בפועל, וההגנה תעתור לעונש ראוי של 6 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות. בהינתן עברו הנקי של הנאשם הנ"ל, גילו הצעיר והודאתו בהזדמנות הראשונה הושת עליו בגזר הדין עונש של 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

43. ומן הכלל אל הפרט: לאחר ששקלתי בנידון דידן, לגבי נאשם 3, את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידו, את נסיבות ביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם לגבי נאשם 3 נע בין 6 חודשי מאסר בפועל, אשר ניתן וירוצו בדרך של עבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

44. לגבי נאשמים 1, ו-2, אשר הורשעו, כאמור, בביצוע עבירות מסוג עוון שעניינן התקהלות אסורה, התפרעות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו תצוין הפסיקה הבאה, במסגרת בחינת מדיניות הענישה

הנהוגה שהושתה בגין עבירות בנסיבות דומות:

* ת"פ 3823-07-14 (שלום י-ם) **מדינת ישראל נ' אבו טיר** (ראה ת/4) - הושת על הנאשם, אשר הורשע, על פי הודאתו, במספר עבירות של ניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות ובהתפרעות, עונש של 7 חודשי מאסר בפועל. יצוין כי במקרה הנ"ל דובר בבגיר כבן 22, שעברו נקי. עם זאת, מנגד, יש לאבחן את המקרה הנ"ל מהמקרה שבפנינו, נוכח העובדה שבמקרה דנן לא הורשעו נאשמים 1, ו-2 בביצוע עבירה של ניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, שהינה עבירה מסוג פשע, כי אם בביצוע העבירות הנ"ל שחומרתן פחותה.

* ת"פ 1687/07 (שלום י-ם) **מדינת ישראל נ' אגבאריה** (ראה נ/1) - הושת על נאשם שהורשע, לאחר שמיעת הראיות, בעבירה של השתתפות בהתפרעות, מכוח סעיף 152 לחוק העונשין (השתתפות בהתפרעות באירוע בהר הבית) עונש של מאסר על תנאי בלבד, בצד קנס כספי.

* ת"פ 31104-04-10 (שלום י-ם) **מדינת ישראל נ' ג'אבר האני** (ניתן ביום 6.12.11) - בתיק הנ"ל הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירה של התפרעות, לפי סעיף 152 לחוק העונשין (הנאשם השתתף בהתפרעות בשכונת סילוואן במוצאי יום העצמאות, אשר במהלכה החזיק הנאשם בידיו אבנים כשהוא היה רעול פנים). בתיק הנ"ל עתרה המאשימה, במסגרת הסדר טיעון, לעונש של 3 חודשי מאסר בפועל, והסגור טען באורח חופשי. בית המשפט השית על הנאשם, בין היתר, עונש של מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים, אשר נקבע כי ירוצה בדרך של עבודות שירות, זאת בהינתן, לחומרא, חומרת האירוע והחלק הפעיל של הנאשם במסגרת ההתפרעות, ולקולא - גילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי והודאתו בהזדמנות הראשונה.

45. לאחר שבחנתי, כאמור, את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ע"י נאשמים 1 ו-2, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות על ידם וכן את מדיניות הענישה הנהוגה בגין עבירות דומות, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בעניינם של נאשמים 1 ו-2 בתיק זה, נע בין עונש של מאסר בפועל לתקופה של חודש ימים, אשר ניתן וירוצה בדרך של עבודות שירות, לבין עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, אשר ניתן וירוצה בדרך של עבודות שירות.

46. במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות יצוין, לגבי נאשם 3, כי האחרון הודה בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן, דבר אשר חסך מזמנו היקר של בית המשפט וכן חסך את העדת העדים בתיק. עוד אציין בנקודה זו, כי נאשם 3 ביטא בפני שירות המבחן צער וחרטה למעשיו והבהיר, כי פעל תוך היגררות אחר חבריו בתקופה בה שרר מתח בחברה הערבית בארץ, זאת במהלך מבצע "צוק איתן". נאשם 3 הטעים בפני שירות המבחן כי כיום הוא מבין את חומרת מעשיו וכי במעשיו סיכן חייהם של אחרים וכן כי הוא חש בושה עמוקה נוכח מעורבותו בפלילים בתיק זה. שירות המבחן התרשם, כי ההליך המשפטי בתיק זה היווה עבור נאשם 3 גורם הרתעתי משמעותי מפני

הסתבכויות נוספות בעתיד וכן כי קיים סיכון נמוך ברמת חומרה נמוכה להישנות עבירות על ידי נאשם 3. בנקודה זו יצוין, כי בדיון בפניי ציין הנאשם כי הוא עשה טעות חמורה מאוד וביקש סליחה וכן הדגיש כי כיום הוא נשוי ובכוונתו לשמור על ביתו ולחיות בשלום. לחובת נאשם 3 הרשעה קודמת בגין עבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי, איומים ותקיפה סתם ואף תלוי ועומד נגדו עונש המאסר על תנאי שהושת עליו בתיק בו הורשע בביצוע העבירות הנ"ל, מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. מנגד, עם זאת, יש לציין כי, מעבר להרשעתו הקודמת הנ"ל, לא עומדות לחובת נאשם 3 הרשעות קודמות נוספות.

נאשם 3 היה נתון במעצר בגין תיק זה תקופה של כחודש וחצי (מיום 7.7.14 עד ליום 19.8.14), דבר אשר הרתיע את נאשם 3, זאת נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן.

47. נוכח הטעמים לקולא הנ"ל, ובהינתן גילו הצעיר של נאשם 3 (נאשם 3 היה בן 23 ותשעה חודשים במהלך ביצוע העבירות), הנני בדעה כי מן הראוי להשית על נאשם 3 עונש המצוי במדרג הנמוך של מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי לעיל, זאת תוך הפעלת המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו בחופף לעונש המאסר בפועל. לדידי, שליחת נאשם 3 למאסר מאחורי סורג ובריה עלולה להביא לפגיעה גם באינטרס הציבור, שכן שליחת נאשם 3 לכלא עלולה חלילה לשלבו במעגל הפשיעה. מנגד, שליחת נאשם 3 לריצוי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, בצד רכיבי ענישה של מאסר על תנאי משמעותי וקנס כספי הולם, תהווה אלמנט הרתעתי עבור נאשם 3 לבל ישוב ויבצע עבירות דומות או עבירות בכלל. בנקודה זו יצוין שוב, כי שירות המבחן העריך כי רמת מסוכנותו של נאשם 3 הינה נמוכה, דבר נוסף המלמד, כי אינטרס הציבור לא ייצא נשכר משליחת נאשם 3 לכלא. זאת ועוד, שירות המבחן ממליץ בעניינו של נאשם 3, כי יושת עליו עונש של מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, בצד רכיבי ענישה של מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין עמד על מקצועיותו של שירות המבחן ועל חשיבותו למערכת המשפט. להמחשת האמור לעיל, יפים דבריו של כב' השופט רובינשטיין בע"פ 4102/08 **דירבאס נ' מדינת ישראל: "שירותי המבחן למבוגרים ולנוער - הם גורמים סטאטוטוריים הממלאים תפקיד חיוני מאין כמוהו במערכת המשפטית והסוציאלית בארצנו... הם מהווים עיניים, אוזניים וגם קול הלב לבתי המשפט בבואם להחליט בדבר מעצר או עונש, זאת גם אם לא תמיד מתקבלת דעתם..."** (ראה נ/2).

48. באשר לנאשמים 1, ו-2, יצוין במסגרת בחינת הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות, עברם הנקי ללא רבב, כמו גם גילם הצעיר (הנאשמים הנ"ל היו אך בני 19 בעת ביצוע העבירות). בנקודה זו יוטעם, כי נאשמים 1 ו-2 היו קרובים בעת ביצוע העבירות לגיל של קטניות ולפיכך ניתן להגדירם כ"בגירים צעירים", על כל המשתמע מכך. כמו כן יש ליתן את הדעת בנקודה זו לכך שכל אחד מהנאשמים הנ"ל היה נתון במעצר של ממש מיום 7.7.14 עד ליום 18.7.14, היינו תקופה של אחד עשר יום. זאת ועוד, מטיעוני הסנגור בפניי עולה כי שני הנאשמים הנ"ל סיימו את לימודיהם בבית הספר תיכון בציונים מאוד גבוהים וכי הם מתעתדים ללמוד לימודים אקדמאיים. עוד אוסיף, לטובת הנאשמים הנ"ל, את הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן באופן המקל עימם משמעותית. מנגד, עם זאת, יש ליתן את הדעת לאמור בתסקירי שירות המבחן בעניין נאשמים 1 ו-2. ודוק, מתסקיר שירות המבחן עולה כי נאשם 1 לא לקח אחריות בפני שירות המבחן לביצוע העבירות המיוחסות לו, וכי לא ניתן לשלול סיכוי להישנות

מעורבות לפלילים בעתיד מצידו של נאשם 1.

מתסקיר שירות המבחן בעניין נאשם 2 עולה, כי האחרון הכחיש את ביצוע העבירות בפני קצין המבחן ושלל כל בעייתיות בהתנהלותו המתוארת בכתב האישום המתוקן. גם לגביו נקבע בתסקיר, כי לא ניתן לשלול חזרתו להתנהגות דומה בעתיד.

49. לאחר ששקלתי את הטעמים לחומרא הנ"ל בעניינם של נאשמים 1 ו-2, בצד הטעמים לקולא הנ"ל, הגעתי לכלל מסקנה כי מן הראוי להשית על כל אחד מהנאשמים הנ"ל עונש של מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, זאת בצד רכיבי ענישה של מאסר על תנאי וקנס כספי.

ט. אחרית דבר

50. סיכומי של דבר, אני דנה את הנאשמים, כדלקמן:

נאשם 1:

למאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות שירות, היינו במעון לנכים של איל"ן "בית קסלר" בקריית חיים, חיפה. נאשם 1 יתייצב ביום 17.8.15 בשעה 8:00 ביחידת עבודות שירות ברח' הציונות 14 בטבריה לתחילת ביצוע עבודות השירות. נאשם 1 מוזהר בזה, לבקשת הממונה על עבודות השירות, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ע"י נאשם 1, ולריצוי יתרת העונש במאסר של ממש.

למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה בה הורשע ויורשע בגינה.

לתשלום קנס בסך 7,000 ₪ או 35 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בסך 700 ₪ כל אחד, החל מיום 15.7.15 ואילך.

נאשם 2:

למאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות שירות, היינו ב"יד עזרה ושולמית" ברח' המלאכה 2 בכרמיאל. נאשם 2 יתייצב ביום 27.8.15 בשעה 8:00 ביחידת עבודות שירות ברח' הציונות 14 בטבריה לתחילת ביצוע עבודות השירות. נאשם 2 מוזהר בזה, לבקשת הממונה על עבודות השירות, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא

להפסקת עבודות השירות ע"י נאשם 2, ולריצוי יתרת העונש במאסר של ממש.

למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה בה הורשע ויורשע בגינה.

לתשלום קנס בסך 7,000 ₪ או 35 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בסך 700 ₪ כל אחד, החל מיום 15.7.15 ואילך.

נאשם 3:

למאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים.

הנני מורה בדבר הפעלת המאסר על תנאי בן ה-3 חודשים, שהושת על נאשם 3 בת"פ

6911-03-13 בבית משפט השלום בנצרת, זאת בחופף לתקופת המאסר בפועל הנ"ל ובהינתן הטעמים לקולא, אשר פורטו בהרחבה לעיל.

נאשם 3 ירצה מאסר בפועל לתקופה כוללת של 6 חודשים, בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות שירות, היינו בעיריית כרמיאל. נאשם 3 יתייצב ביום 27.8.15 בשעה 8:00 ביחידת עבודות שירות ברח' הציונות 14 בטבריה לתחילת ביצוע עבודות השירות. נאשם 3 מוזהר בזה, לבקשת הממונה על עבודות השירות, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ע"י נאשם 3, ולריצוי יתרת העונש במאסר של ממש.

למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודש למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה לפי סעיף 332 לחוק העונשין ויורשע בגינה.

למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה לפי סעיפים 151, 152 לחוק העונשין או עבירה לפי פרק ט' סימן ג' לחוק העונשין ויורשע בגין אחת מהן.

לתשלום קנס בסך 15,000 ₪ או 75 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בסך 1,500 ₪ כל אחד, החל מיום 15.7.15 ואילך.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

רונית בש , שופטת

ניתן היום, כ' סיוון תשע"ה, 07 יוני 2015, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אור זך, הנאשמים וסנגורם עו"ד כנעאנה.